

חוק איגרות מדינת ישראל (מילווה הפיתוח – הוצאה ששית), תשל"ט-1979 *

1. שר האוצר מורשה ללוות, בשם מדינת ישראל, סכום שלא יעלה על אלף מיליון דולר (מעה או מטבע של ארצות הברית של אמריקה, או שוויו במטבע של ארצות אחרות), ולהוציא ולמכור למטרה זו, מזמן לזמן, איגרות חוב בארצות הברית של אמריקה ובארצות אחרות.

הרשאה לקבלת
מילווה

2. איגרות החוב המוצאות לפי חוק זה (להלן – איגרות חוב) ייקראו "איגרות מדינת ישראל (מילווה הפיתוח – הוצאה ששית)" "State of Israel Bonds (Sixth Development Issue)" או בש.נ.י שם ובסימוני סדרות, כפי שיקבע שר האוצר.

שם איגרות
החוב וסימונן

3. איגרות החוב יהיו ניתנות להוצאה בסדרות שנתיות או בסדרות אחרות ושר האוצר יהא רשאי לקבוע, מזמן לזמן, את צורתן של איגרות החוב ושל כל סדרה שלהן, את הסכום מים שבהם יוצאו, בכפוף להגבלה שבסעיף 1, את דרכי הוצאתן ואת הכללים והתנאים שיחולו עליהן, לרבות הגבלות על העברתן; אין חובה שהכללים והתנאים יהיו אחידים לכל הסדרות, אלא אפשר שיהיו שונים מסדרה לסדרה.

סמכות לשר
האוצר

4. (א) איגרות החוב יכולות להיות מוצאות על בסיס של נשיאת ריבית, על בסיס של גדילת הון, או על בסיס של צירוף נשיאת ריבית עם גדילת הון, ומועד פדיוןן יהיה בזמן או בזמנים שיקבע שר האוצר, ובלבד ששום איגרת שהוצאה על פי חוק זה, לא יהא מועד פדיונה מאוחר מחמש עשרה שנים מיום ההוצאה; שיעור הריבית שישאו האיגרות שהוצאו על בסיס של נשיאת ריבית, שיעור גדילת ההון של האיגרות שהוצאו על בסיס של גדילת הון ושיעור הריבית והגדילה של האיגרות שהוצאו על בסיס של צירוף נשיאת ריבית עם גדילת הון יהיו כפי שיקבע שר האוצר, ובלבד ששום איגרת שהוצאה על פי חוק זה לא תביא פרי השקעה העולה על ארבעה אחוזים לשנה, המצטברים לקרן כל חצי שנה, לאחר שיוכאו בחשבון שיעור הריבית על הגדילה או כל נכיון או פרמיה שיחולו עליה; ערכן הנקוב של איגרות החוב, המחיר או המחירים שבהם ניתן למכרן, וכן הכללים והתנאים שבהם ניתן לפדותן או להחזירן לפני מועד פדיוןן ובכאן המועד בהתאם להוראות חוק זה, יהיו כפי שיקבע שר האוצר מזמן לזמן.

ערכן הנקוב של
איגרות החוב,
סוגן וטבען

(ב) שר האוצר רשאי להתיר ששטרי התחייבות של מדינת ישראל, שזמן פרעונם עדיין לא הגיע, יקובלו כתשלום לאיגרות, והוא רשאי לציין את שטרי ההתחייבות של מדינת ישראל שיותר לקבלם כאמור ואת הכללים והתנאים לקבלתם.

5. (א) איגרת חוב תישא את חותם המדינה או סמל המדינה או את דמות אחד מאלה.
(ב) איגרת חוב תהא חתומה ביד ראש הממשלה וביד שר האוצר או בחותם חקוק של חתימותיהם; התלוש המצורף לאיגרת חוב – דיו שיהא חתום בחותם חקוק של חתימת שר האוצר.

חתימת איגרות
חוב

(ג) שר האוצר רשאי לקבוע שאיגרת חוב תיחתם בידי אנשים נוספים שימנה לכך מבין העובדים בשירות מדינת ישראל; הודעה על המינוי תפורסם ברשומות.

6. הקרן, הריבית, הקרן המוגדלת ומחיר הפדיון וההחזר, המשתלמים לפי איגרות החוב, ישולמו – בכפוף להוראות שבסעיף 8 בדבר החזר תמורת מטבע ישראלי לפי ברירת מחזיק

התשלום במועד
הפדיון

* נתקבל בכנסת ביום ט' בשבט תשל"ט (6 בפברואר 1979); תצעת החוק ודבריו הסבר פורסמו בה"ח 1381, תשל"ט, עמ' 80.

האיגרת – במטבע חוקי של ארצות הברית של אמריקה, מתוך הכנסותיה הכלליות של מדינת ישראל ומתוך רכוש, ומדינת ישראל מתחייבת על תשלומים אלה במלוא מהימנותה ואחריותה.

7. שר האוצר מוסמך לקבוע תנאים וכללים שלפיהם אפשר לפדות או להחזיר איגרות חוב לפני מועד הפדיון, ובלבד שבאיגרות היוצאות בסדרות לא תדרוש מדינת ישראל פדיון איגרת חוב מכל סדרה שהיא לפני שדרשה לפדות את כל איגרות החוב מסדרות קודמות.

8. שר האוצר רשאי להורות בדבר יצירת קרן שמורה ולקבוע כללים ותנאים שבהם תחזיר מדינת ישראל איגרות תמורת מטבע ישראלי על פי בקשתו של מחזיק האיגרת.

9. (א) איגרות החוב פטורות ממס בולים.

(ב) איגרת חוב שהבעלות למעשה עליה היא בידי תושב חוץ, יהיו הקרן, הריבית, הקרן המוגדלת ומחיר הפדיון וההחזר המשתלמים לפיה, וכל הכנסה או השתכרות שהגיעו מכל עסקה בה, פטורים מכל מס, בין שלפי הערך ובין אחר, בין שתחולתו כללית ובין שהיא מיוחדת, המוטל או העתיד להיות מוטל בישראל.

10. שר האוצר רשאי למנות, בארצות הברית של אמריקה ובארצות אחרות, סוכני האוצר לצרכי חוק זה, והוא רשאי להתקשר בחוזים בשם מדינת ישראל עם כל אדם לשם ביצוע כל פעולה הכרוכה בהוצאתן, בהפצתן, ברישומן ובהעברתן של איגרות החוב.

11. (א) שר האוצר ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי –

(1) לחתום, בין בעצמו ובין על ידי אדם שימנה לכך בכתב, על כל מסמך שייראה לו דרוש או רצוי לביצוע חוק זה, ובכלל זה – כל התקשרות מן הסוג הנזכר בסעיף 10;

(2) למנות סוכנים בחוץ לארץ על מנת לעסוק בשמו במכירת איגרות החוב ובשאר שירותים הכרוכים בהן;

(3) למנות רשמים וסוכני העברה ולתקן משרדים לניהול פנקסים של רישום האיגרות והעברתן.

(ב) ההוצאות הכרוכות בביצוע חוק זה ישולמו מתוך הכנסותיה הכלליות של מדינת ישראל ומתוך רכוש.

(ג) שר האוצר רשאי להתקין תקנות בכל ענין הנוגע לביצוע חוק זה.

12. בסעיף 4 לחוק איגרות מדינת ישראל (מילווה הפיתוח – הוצאה שלישית), תשכ"ד – 1963¹, ובסעיף 4 לחוק איגרות מדינת ישראל (מילווה הפיתוח – הוצאה רביעית), תשכ"ז–1967², אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ג) הרוכש איגרות חוב המוצאות לפי חוק איגרות מדינת ישראל (מילווה הפיתוח והשיקום), תשל"ד–1973³, או לפי חוק איגרות מדינת ישראל (מילווה הפיתוח – הוצאה שלישית), תשל"ט–1979, רשאי לשלם חלק מן התמורה בעדן באיגרות חוב שהוצאו לפי חוק זה, אשר המועד

¹ סי"ח תשכ"ד, עמ' 4.

² סי"ח תשכ"ז, עמ' 68 ועמ' 80.

³ סי"ח תשל"ד, עמ' 14.

הקבוע לפדיון אינו מאוחר מיום י"א בטבת תש"ם (31 בדצמבר 1979);
לצורך חישוב הריבית ומחיר הפדיון של איגרות החוב המשמשות תמורה
כאמור יראו אותן כאילו נסדו במועד הקבוע לפדיון."

ש מ ח ה א ר ל י ך
שר האוצר

מ נ ח מ ב ג י ן
ראש הממשלה

י צ ח ק נ ב ו ן
נשיא המדינה